

Publicerad 2015-11-30 12:08 av Ewelina Mann

Skrattgropar och ögonhålors fel

Då hela världen gråter,
biter jag hårt i mina kinder, för att inte börja skratta, då jag ser på.

Det är något fel på mig,
ni ber mig stanna,
jag vänder mig om, redo att börja gå.

Era ögon tåras, mina mungipor att le,
jag nickar, ger er intrycket att jag förstår,
hemma sitter jag och gråter,
jag har skrattat, allting har blivit så fel.

Jag har lurat er, ni tror att jag är känslokall,
Ni har helt fel,
jag är trasigare än trasigast,
jag har skrattat hejdlöst framför er,
inombords grät jag så att ögonens tårar faktiskt tog slut.

Skrattgropar och ögonhålorna gör fel hos mig,
hur hårt jag än biter, pressar och trycker,
blir det alltid så, jag skrattar, vänder om och börjar gå,
jag gråter, alltid, hemma i min ensamhet,
men skrattar tills magen gör ont framför er.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten